

Titel: Den Fredelighed som gjør en Kongeslægt lyksalig, Forestillet i en offentlig Tale til Erindring af Hans Kongelige Høiheds, Arve-Prins Friderics høje Formæling d. 21. Octobr. 1774, for det Kongelige Norske Videnskabers Selskab ved Ole Irgens.

Citation: "Den Fredelighed som gjør en Kongeslægt lyksalig, Forestillet i en offentlig Tale til Erindring af Hans Kongelige Høiheds, Arve-Prins Friderics høje Formæling d. 21. Octobr. 1774, for det Kongelige Norske Videnskabers Selskab ved Ole Irgens.", i *Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 22*, Tronhiem, J.C. Winding, 1775, s. 4. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/text/tfs-texts-2_022-shoot-w2_022_013_p4_bZONE1531179.pdf (tilgået 11. maj 2024)

Anvendt udgave: Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 22

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

fulde Marius selv maatte dog engang tilstaae, at Krigens Bulder og Vaaben-Brag hindrede ham at høre og agte paa Lovene. Fredens Tid er derfor behageligere: en ønskeligere og fuldkomnere Glæde bebude de Dage, paa hvilke Menniskers Lyksaligheder formeeres uden andre Medmenniskers Ulykker og Fordervelse. Romerne selv, hvis Haandverk og Hoved-Videnskab Krigen var, hvis Graadighed efter andres Land og fremmed Gods var umættelig, de sølede dog ofte Fredens Fordele og med Glæde tillukkede da Jani Tempel. Ved Freden blev en Octavianus for dette Folk en Augustus.